

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8T/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010527
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Valent
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120010527.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Michalom Valentom, v trestnej veci obžalovaného D. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. septembra 2021, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

D. G., nar. XX. XX. XXXX/XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava, I. I. X, prechodne bytom Bratislava, Y. X,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

si od 21. 07. 2017 do 14.05.2020 riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, pričom mu táto povinnosť vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava II, číslo konania 28P/182/2017 - 483 zo dňa 02. 10. 2018, vykonateľného dňa 12. 11. 2018 v časti bežného výživného, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, kde súd určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú S. S., nar. 17. 08. 2010 v čiastke 270,- Eur vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 21. 07. 2017 a zročné výživné za obdobie od 21. 07. 2017 do 30. 09. 2018 vo výške 3.867,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky, čím D. G. je dlžný na riadnom výživnom k rukám matky I.. F. S., trvale bytom Bratislava, Špitálska 2203/53, za obdobie od 21. 07. 2017 do 30. 06. 2018 čiastku 30% zo sumy životného minima vo výške 27,32 Eur, od 01. 07. 2018 do 31. 10. 2018 čiastku 30% zo sumy životného minima vo výške 28,08 Eur, od 21. 11. 2018 čiastku vo výške 270,- Eur na maloletú S. S., nar. 17. 08. 2010, okrem čiastky, kedy zaplatil dňa 20. 12. 2018 vo výške 20,- Eur, dňa 31. 12. 2018 vo výške 25,- Eur, dňa 18. 01. 2019 vo výške 30,- Eur, dňa 28. 02. 2019 vo výške 30,- Eur, dňa 25. 03. 2019 vo výške 30,- Eur, dňa 15. 04. 2019 vo výške 30,- Eur, dňa 16. 07. 2019 vo výške 30,- Eur, teda celkovú čiastku na výživnom vo výške 5.045,16 Eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Obžalovaný D. G.ák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. 07. 2021, po prednesení obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Bratislava I a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Tr. por., s poučením o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. v rozsahu podľa § 257 ods. 4 až ods. 8 Tr. por., a o tom, že má právo poradiť sa so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 3Pv/515/2019 zo dňa 13. 05. 2020.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného G., súd tomuto položil otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. s tým, že obžalovaný na všetky odpovedal „áno“.

Keďže prokurátorka okresnej prokuratúry navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 3Pv/515/2019 zo dňa 13. 05. 2020.

Súd ďalej vyhlásil, že podľa § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný D. G.zák na hlavnom pojednávaní v podstate uviedol, že výživné má platiť od cca roku 2018. Toto aj platil a to čiastočne za cca 5 mesiacov od decembra 2018 vo výške 20,- až 30,- Eur, pričom rozsudkom Okresného súdu Bratislava II bol zaviazaný platiť výživné vo výške 270,- Eur. Súdu dal do pozornosti, že prišiel o zamestnanie a to asi o 6 týždňov po spomínanom rozsudku, pričom na úrade práce nebol a ani tam nie je evidovaný. Vyjadril názor, že dávky, ktoré by mu dali, by aj tak nepokryli výšku výživného. Žije striedavo v Bratislave a na východe republiky a snažil sa hľadať si prácu, avšak bezúspešne vzhľadom na pandémiu súvisiacu s Covid - 19. Ďalej sa venoval svojmu synovi Vladimírovi, ktorý bude mať o dva mesiace 5 rokov a pomáhal jeho matke, aby ona mohla chodiť do zamestnania, ktorá vedie wellness v hoteli v Ždiari, kde aj bývajú. Na syna Vladimíra momentálne neprispieva nič, keďže spolu žijú, avšak pôvodné výživné bolo súdom určené na 150,- Eur a späťne 50,- Eur, avšak obdobie uviesť nevedel. Maloletú Simonu nevidel 12 a pol mesiaca, pričom poukázal na komplikované vzťahy a viaznucu komunikáciu s pani S.Š., pričom on má len povinnosť platiť a s dcérou nemôže ani telefonovať. Niekoľko krát podával trestné oznámenie, avšak v akom sú štádiu uviesť nevedel. Vypovedal, že má základné vzdelanie s nedokončenou SOŠ elektrotechnickou. Bol konateľ v spoločnosti SCAN TEAM a táto spoločnosť sa venovala ťahačom, ale prišlo obdobie pandémie. Zopakoval, že má záujem platiť výživné, avšak nemá reálne z čoho a dlžná suma je pre neho likvidačná. Nemá si od koho požičať peniaze, jeho rodičia zomreli a iných príbuzných nemá. Návrh na zníženie výživného nepodal, podal len odvolanie voči rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava II, kde mu súd znížil výživné na asi 70,- Eur.

Oprávnená osoba I.. F. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej do momentu konania hlavného pojednávania neuhradil žiadnu časť výživného.

Splnomocnenec oprávnenej osoby na hlavnom pojednávaní v podstate poukázal na zárobkové možnosti obžalovaného vzhľadom na dostupnosť práce v bratislavskom regióne a vzhľadom k jeho vzdelaniu elektromechanika strojov a zariadenia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi ich prečítaním a to s vyúčtovaním výživného od oprávnenej, s rozhodnutiami súdov upravujúcimi výšku a obdobie výživného, s podaniami oprávnenej osoby a s ďalšími v zápisnici o hlavnom pojednávaní uvádzanými relevantnými listinami.

Pokiaľ sa týka viny obžalovaného G., súd v zmysle vyhláseného uznesenia, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obžalovaného o nepopretí spáchanej trestnej činnosti, nevykonával dokazovanie o jeho vine, ale svoje dokazovanie zameral na otázky súvisiace s druhom trestu a jeho výmerou. Vzhľadom však na vyhlásenie obžalovaného, súd upravil skutkovú vetu obžaloby ku dňu jej podania, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie k skutku popísaného v podanej obžalobe.

Pri zvažovaní druhu trestu a jeho výmery súd bral do úvahy najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na všetky ďalšie základné zásady ukladania trestov vyjadrených v § 34 Tr. zák.

Súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa priznal k spáchanej trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval a nezistil žiadne príťažujúce okolnosti.

Zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. je 1 rok až 5 rokov a po úprave prostredníctvom aplikovaného § 38 ods. 3 Tr. zák. (vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností) 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Súd obžalovanému G. ukladal trest odňatia slobody na samom spodku zákonom ustanovenej trestnej sadzby z dôvodu, že u obžalovaného nejde o opakované konanie v podobe trestného činu zanedbania povinnej výživy, ako aj z dôvodu, že okrem ostatného prípadu, sa pri všetkých jeho odsúdeniach na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Rovnako tak súd nemohol nereflektovať vyhlásenie o nepopretí spáchanej trestnej činnosti.

Súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, jednak ako univerzálny druh trestu a jednak z dôvodu, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/46/2014 zo dňa 17. 04. 2014 a právoplatným toho istého dňa, ktorým bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou na 4 roky, t. j. do 17. 04. 2018.

Vo všetky vyššie uvedení súvislostiach konajúci súd zastáva názor, že na obžalovaného G. je nevyhnutné pôsobiť trestnom odňatia slobody, aby tak došlo k naplneniu účelu trestu. Obžalovaný si musí uvedomiť nevyhnutnosť rešpektovania súdnych rozhodnutí, najmä vo vzťahu k právu jeho vlastných maloletých detí na výživné, ktorému právu korešponduje zákonná povinnosť obžalovaného ich vyživovať vo výške určenej súdom, resp. zákonom.

Argumentácia obžalovaného o nedostatočnom príjme z dôvodu nedostatku práce, vzhľadom na vykonané dokazovanie, neobstojí. Na tomto mieste súd poukazuje na oboznámené indikatívne ponuky práce v bratislavskom kraji. Napokon obžalovaný sa ani nehlásil o prácu poskytovanú Úradom práce, soc. vecí a rodiny. Skutočnosť, že obžalovaný nepracuje, dôsledkom čoho si neplní svoju vyživovaciu povinnosť ani v minimálnej, zákonom určenej miere, nie je výsledkom žiadnych objektívnych skutočností, ale výlučne jeho nezáujmu. Napriek vyhláseniu obžalovaného Slezáka na hlavnom pojednávaní, súd nad rámec veci považuje za nevyhnutné podotknúť, že trestný súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občiansko - právnom konaní vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne a preto môže vychádzať z iného rozsahu, než občiansko - právny súd. V tomto konkrétnom prípade sa konajúci súd plne stotožnil s výškou výživného tak, ako bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/182/2017 - 483 zo dňa 02. 10. 2018. Má zato, že rozsah takto určenej vyživovacej povinnosti je v súlade s možnosťami a schopnosťami obžalovaného a oprávnenými potrebami maloleté dieťa.

Konajúci súd dáva obžalovanému do pozornosti, že pri splnení všetkých podmienok účinnej ľútosti a podmienok na aplikáciu hmotnoprávneho ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. má toto ustanovenie absolútnu povahu vo vzťahu k procesnoprávnym ustanoveniami § 257 ods. 5 Tr. por. a § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por. o

nemožnosti napadnutia výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, odvolaním, pretože sľub beztretnosti daný páchatelovi využitím ustanovenia o účinnej ľútosti nemôže byť porušený procesnou nemožnosťou podania odvolania v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. a § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por., nakoľko by sa tak narušila stabilita právneho systému, právna istota páchatel'a, že až do odchodu súdu na záverečnú poradu má právo privodiť svoju beztretnosť a zmaril by sa tým účel ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorým je dosiahnutie uspokojenia nárokov oprávnenej osoby.

Súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I.

Okresný súd Bratislava I, odd. 8T
V Bratislave, dňa 13. septembra 2021

JUDr. Michal Valent
samosudca